

вангелисти-ти гы описватъ безъ никакво припазуваніе или посочуваніе че дума-та братія е употрѣбена въ друго освѣтъ обыкновенното ѣ значеніе, или безъ да ся покаже даже на едно мѣсто че тѣ бѣхъ чада на другъ женъ, но почти всякога ся споменуватъ съ Маріѣхъ като че бѣхъ нейни сынове. Отъ всичко това ще заключи че Іисусъ имаше братія, сынове на Іосифа и на Маріѣхъ.

П. Но това тълкованіе не ще ли да докачи Божество-то Христово ?

О. Не. Свято то Писаніе ясно и положително казува че той бѣше чудесно зачатъ огъ Святаго Духа (Мат. 1 ; 20. Лук. 1; 35), и че Дѣва Марія си останъ дѣва “до дѣ роди сына си пьрвороднаго” (Мат. 1 ; 25) и още че той е съвършенъ Богъ и все silenъ Спаситель. За това да ли той имаше сжщы братія или нѣмаше, това не закача ни най малко Божество-то му, нито пакъ умалява спасителнхъ тѣхъ му силъ. Като той “смири себе си” и “пріе рабскый образъ” за наше-то спасеніе (Фил. 2; 7, 8), не е противно да мыслимъ че той въспріе на себе си още и всички-ты братскы дѣжности; че живѣя като любезенъ братъ между братія и сестры, и участвува въ всички-ты испьты на домашный-тѣ животъ, щото да може по добрѣ да съчувствува съсь всички-ты “въ нѣмощи-ты” имъ. Евр. 4; 15. 2; 17, 18.

П. Съотечественници-ти Іисусови пріяхъ ли го ?

О. И съблзняяхъ ся въ него. Ст. 57.

м а 2 —